

## ТЕНДЕНЦІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

**Гриців О.**

*Національний авіаційний університет, Київ*

*Науковий керівник – Свтушенко О.А., к. н. з держ.упр., доц.*

Актуальність теми. Публічне адміністрування є важливим інструментом державного управління, його розвиток можна розглядати як одну з визначних умов удосконалення функціонування всіх органів влади.

Виклики глобалізації та динамічний розвиток світових тенденцій зумовлює процес росту управлінської діяльності та особливостей управлінської праці на визначення їх ефективності. Напрямки розвитку Публічного управління та адміністрування залежить від вибору суспільством системи цінностей. Невідповідність чинної системи органів виконавчої влади та місцевого самоврядування зумовлює необхідність проведення реформування публічного адміністрування.

В Україні відбулися суттєві політичні зміни, які стали результатом розвитку ринкових і демократичних процесів, оскільки Україною був вибраний курс демократичних реформ та об'єктивні процеси розвитку й модернізації суспільства, що в цілому визначають перехід від традиційних моделей управління до розбудови їх механізмів на засадах демократичного врядування. Задля реалізації принципів демократичного врядування політико-інституційна та інституційно-правова форми інституалізації суспільних інтересів мають сприяти створенню належного правового поля шляхом коригування діяльності окремих формальних і неформальних інституцій та поліпшення координації їх спільної діяльності в напрямку підвищення громадського впливу як на управлінську діяльність в загалі, так і на публічні форми управління і адміністрування. Взаємодія між державними і громадськими структурами розвивається завдяки стрімкому прогресу інформаційно-комунікаційних технологій та ЗМІ.

На сьогоднішній день більшість високорозвинених країн Заходу розвивається у напрямку розширення публічного адміністрування: з партисипативною демократією, лібералізацією державної влади, партнерською взаємодією між владними структурами на всіх рівнях управління. Згідно з Білою книгою європейського управління, публічне адміністрування забезпечує реалізацію публічної політики, яка є результатом переходу від політики відповідальності лідерів до особистої участі кожного окремого громадянина та інститутів громадянського суспільства. Погоджуючись з такою концепцією, у перспективі необхідно переглянути усю структуру органів публічного управління в Україні з існуючими механізмами управління.

На сьогодні пріоритетні шляхи гармонізації публічної політики та управління полягають, насамперед, у формуванні національної ідентичності як ключового чинника, на якому базується процес визначення головних орієнтирів

суспільного поступу і національних інтересів, а також створенні політико-правових механізмів, які унеможливають домінування особистих та корпоративних інтересів над загальнодержавними. Крім того, одним із найактуальніших питань залишається побудова балансу адміністративних і політичних складових у системі управління та створення політико-правових засад, які б забезпечили деполітизацію та професіоналізацію державної служби.

**Список використаної літератури:**

1.Публічне управління в Україні: стан, виклики та перспективи розвитку: матеріали щоріч. Всеукр. наук. – практ. конф. За міжнар. Участю, присвяч. 100-річчю держ. служби в Україні: у 5 т./ за ред. В. С. Куйбіди, М. М. Білінської, О. М. Петрое. – Київ: НАДУ, 2018. – Т.1. – 120 с.

2.Публічне управління та адміністрування: навчальний посібник / Ю. Г. Кальниш, Т. М. Лозинська, В. І. Тимцуник; М-во освіти і науки України, Полтав. держ. аграр. акад. – 2015: РВВ ПДАА, 2015. - 280 с..

3.Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / За заг. ред. Сергія Чернова, Валентини Воронкової, Віктора Банаха, Олександра Сосніна, Пранаса Жукаускаса, Йоліти Ввайнхардт, Регіни Андрюкайтене; Запоріж. держ. інж. акад. – Запоріжжя: ЗДІА, 2017. – 602 с

4.Жовнірчик Я. Ф. Модернізація державної влади в умовах глобалізації // Міжнародний науково-практичний журнал «Економіка та держава». – 2016. – № 3. – С. 13-16.